

Sygn. akt: XU-161/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 22 stycznia 2013r. we W.

sprawy z odwołania **M. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 07 marca 2012r. znak:(...)

w sprawie **M. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.z dnia 07 marca 2012r. znak: (...) i przyznaje wnioskodawczyni M. S.prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 02 lutego 2012r. do 15 marca 2012r., w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. Akt X U 161/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. S. pismem wniesionym do Sądu w dniu 28.03.2012 r. /stempel pocztowy k.10/ złożyła odwołanie od decyzji strony pozwanej z dnia 07.03.2012 r., znak (...), zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę.

W uzasadnieniu podała, iż zaskarżona decyzja jest niezgodna z jej aktualnym stanem zdrowia i stanem zdrowia na czas wykonywania bezpośredniego badania. Ponadto orzeczenie komisji lekarskiej jest sprzeczne z zaświadczeniami lekarskimi wystawionymi przez lekarzy prowadzących wnioskodawczynię.

Podniosła, iż dalsza rehabilitacja rokuje odzyskanie przez nią zdolności do pracy zgodnie z kierunkiem jej wykształcenia.

Strona pozwana – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w odpowiedzi na odwołanie /k.13/ wniosła o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw do jego uwzględnienia.

Zarzuciła, iż świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu prawa do zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokują odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

O powyższych okolicznościach orzeka lekarz orzecznik ZUS, a w razie wniesienia sprzeciwu od tego orzeczenia albo w przypadku zgłoszenia zarzutu przez prezesa ZUS wadliwości orzeczenia lekarza orzecznika ZUS – komisja lekarska ZUS. W wyniku przeprowadzonego badania oraz po analizie dokumentacji medycznej komisja lekarska orzekła w dniu 28.02.2012 r., iż brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni była niezdolna do pracy z powodu choroby od dnia 22.03.2011 r. Okres zasiłkowy zakończyła z dniem 03.11.2011 r.

Dowód: - pismo ZUS z dnia 12.10.2011 r. /akta ZUS/.

Orzeczeniem z dnia 18.10.2011 r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, że wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy. W związku z rokowaniem odzyskania zdolności do pracy stwierdził istnienie okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego, na okres 3 miesięcy licząc od daty wyczerpania zasiłku chorobowego.

Dowód: - orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 18.10.2011 r. /akta ZUS/.

Decyzją z dnia 15.11.2011 r. strona pozwana przyznała wnioskodawczyni prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 04.11.2011 r. do 01.02.2012 r. w wysokości 90% podstawy wymiaru.

Dowód: - decyzja ZUS O/W. z dnia 15.11.2011 r. /akta ZUS/.

Decyzją z dnia 24.11.2011 r. strona pozwana przyznała wnioskodawczyni prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 15.11.2011 r. do 12.02.2012 r. w wysokości 90% podstawy wymiaru.

Dowód: - decyzja (...) /W. z dnia 24.11.2011 r. /akta ZUS/.

Orzeczeniem z dnia 27.01.2012 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. W związku z tym ustalił brak okoliczności uzasadniających prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: - orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 27.01.2012 r. /akta ZUS/.

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 15.02.2012 r. zaliczył wnioskodawczynię do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Dowód: - orzeczenie o stopniu niepełnosprawności (...) w Ś. z dnia 15.02.2012 r. /k.9/.

Orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS nr (...) z dnia 28.02.2012 r. ustalono, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. W związku z tym ustalono brak okoliczności uzasadniających prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: - orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 28.02.2012 r. /akta ZUS/.

Decyzją z dnia 07.03.2012 r. strona pozwana odmówiła wnioskodawczyni prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: - decyzja ZUS O/W. z dnia 07.03.2012 r. /akta ZUS/.

U wnioskodawczyni rozpoznaje się stan po urazie ze złamaniem w okolicy nadgarstka lewego (2006 r.); przewlekły, nawrotowy zespół bólowy łędźwiowo-krzyżowy (od 20 lat) – leczony ambulatoryjnie; stan po leczeniu operacyjnym przepukliny krążka m/k L5-S1 – fenestracja prawostronna, discektomia L5-S1 (04.07.2011 r.) – z utrzymującym się nadal zespołem bólowym łędźwiowo-krzyżowym typu lumbalgii, z rwą kulszową prawostronną o zmiennym nasileniu; paluchy koślawe obustronne z bólami; nadciśnienie tętnicze z bólami i zawrotami głowy.

Wnioskodawczyni pozostawała nadal od 02.02.2012 r. do 15.03.2012 r. i przez 6 miesięcy licząc od 02.02.2012 r. niezdolna do pracy, a jej dalsze leczenie i rehabilitacja rokowały odzyskanie zdolności do pracy.

Dowód: - dokumentacja medyczna /k.4-8, 18-21, 45-49, 66-68/;

- opinia biegłego sądowego specjalisty neurochirurga dr n. med. H. A. z dnia 14.06.2012 r. /k.22-24/;

- opinia biegłych sądowych specjalisty neurologa lek. med. E. T. oraz specjalisty z zakresu chirurgii ogólnej i chirurgii urazowo-ortopedycznej dr n. med. K. C. z dnia 27.11.2012 r. /k.52-54/.

Decyzją starosty (...) z dnia 27.03.2012 r. od dnia 16.03.2012 r. wnioskodawczyni została uznana za osobę bezrobotną z prawem do zasiłku w kwocie 100% podstawowej wysokości.

Dowód: - decyzja starosty (...) z dnia 27.03.2012 r. wraz z dokumentacją PUP w Ś. /k.36-40/;

- przesłuchanie wnioskodawczyni /k.35v./.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie było zasadne jedynie częściowo.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt ZUS i dokumentacji PUP w Ś., gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności.

Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych. Sąd podzielił w całości sporządzone w niniejszej sprawie opinie biegłych sądowych specjalisty neurochirurga dr n. med. H. A. z dnia 14.06.2012 r. /k.22-24/ oraz specjalisty neurologa lek. med. E. T. i specjalisty z zakresu chirurgii ogólnej i chirurgii urazowo-ortopedycznej dr n. med. K. C. z dnia 27.11.2012 r. /k.52-54/, które ocenił jako rzetelne i wyczerpujące, sporządzone zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dające odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W ocenie Sądu opinie te zawierają aktualną ocenę stanu zdrowia wnioskodawczyni. Z powyższych względów Sąd uznał opinie za wiarygodne dowody w sprawie stanowiące podstawę ustaleń faktycznych. Sąd zapoznał się także z wniesionymi przez stronę pozwaną zastrzeżeniami do opinii biegłego /k.30/, lecz nie podzielił przedstawionego w nich stanowiska, jako sprzecznego z ustalonym stanem faktycznym.

Sąd dał także wiarę przesłuchanej wnioskodawczyni /k.34v./, jako że jej wypowiedź była jasna, rzeczowa i korespondowała z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Wnioskodawczyni poszukiwała w niniejszym procesie ochrony prawnej na podstawie przepisu art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2010.77.512 ze zm.), zgodnie z którym świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy.

W myśl przepisu art. 18 ust. 7 cyt. ustawy świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego oraz do urlopu dla poratowania zdrowia, udzielonego na podstawie odrębnych przepisów.

Wnioskodawczyni, z zawodu geoinżynier, od wielu lat odczuwała, ze znacznym nasileniem, dolegliwości bólowe odcinka L-S kręgosłupa, które leczyła ambulatoryjnie. W lutym 2011 r. nastąpiło nasilenie dolegliwości typu lumbalgii z rwą kulszową prawostronną. W lipcu 2011 r. leczona operacyjnie z powodu przepukliny krążka m/k (fenestracja

prawostronna, discektomia L5-S1) z dość dobrym efektem pooperacyjnym. W styczniu 2012 r. leczona rehabilitacyjnie w ramach prewencji rentowej ZUS. W ocenie powołanych w sprawie biegłych po leczeniu operacyjnym przez okres 1 roku chorych obowiązuje rekonwalescencja i rehabilitacja pooperacyjna. Uznanie wnioskodawczyni przez stronę pozwaną po 3 miesiącach świadczenia rehabilitacyjnego (to jest po 7 miesiącach od operacji) za zdolną do pracy było decyzją przedwczesną. Stąd oczywistym jest, że wnioskodawczyni pozostawała nadal od 02.02.2012 r. niezdolna do pracy i należałoby przedłużyć jej świadczenie rehabilitacyjne jeszcze na okres 6 miesięcy.

Trzeba mieć jednak na względzie fakt, iż wnioskodawczyni od dnia 16.03.2012 r. uzyskała uprawnienie do zasiłku dla bezrobotnych, a zatem z tym dniem, pomimo utrzymującej się u niej niezdolności do pracy z równoczesnym rokowaniem odzyskania zdolności do pracy w wyniku dalszego leczenia lub rehabilitacji, uprawnienie do świadczenia rehabilitacyjnego przestało jej przysługiwać.

W konsekwencji powyższych ustaleń i na podstawie powołanych przepisów, działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 KPC, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej w części przyznając wnioskodawczyni prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 02.02.2012 r. do dnia 15.03.2012 r., zaś w pozostałym zakresie odwołanie oddalił.